

De profetie van de Heilige Schrift

Door R. Been († 1969), De Morgenster 24^{ste} jaargang: okt. 1968 - sept. 1969

<http://www.uithetwoordderwaarheid.nl/product/1812-ingebonden-jaargangen-de-morgenster.html>

Uittreksel

Deel 1 – Inleiding & Hoofdstuk 1

Deel 2

Deel 3

Deel 4 – Hoofdstuk 2

Deel 5

Deel 6

Deel 7

Lees het geheel hier: <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/Profetie-vd-Heilige-Schrift.pdf>

Deel 2

Zij, die hun tijd besteden aan het onderzoek van allerlei heidense orakelen en gebruiken, daarover dikke boeken schrijven, worden in deze wereld geacht. Sommigen behalen er hun doctorstitel mee. Maar zij die zich met onderzoek van de Goddelijke profetie bezighouden, worden niet voor “vol” aanzien, het zijn dwepers. Tekenend verschijnsel!

De profetie is niet duister, MAAR WEL DIEP. Goddelijk diep! En dit is ook het geval met het historische en leerstellige deel van de Schrift. En voor het verstaan van de profetie is een gegeden kennis van de hele Schrift vereist, benevens een schriftuurlijk inzicht omtrent de gemeente, Israël en de volken. Zonder dit inzicht komt er van een verstaan der profetie niets terecht. En we hebben geen gebrek van een versterking van het korps “vergeestelijken”.

Er zijn er ook, die zich niet “wagen” aan het onderzoek van de profetie, omdat er zoveel uitleggingen van worden gegeven, die volkomen met elkaar in strijd zijn. Voor dezulken is de profetie een doolhof en zij doen wijs zich daarin niet te begeven. Dat zijn de voorzichtigen. Maar in werkelijkheid de niet in de Schrift onderwezenen, de geestelijk “onmondigen”, of allebei.

Een Israëliet, die de profeten niet hoorde, d.w.z. zich WILLENS EN WETENS tegen de profeten verzette, moest worden gedood. Waarom? Was een profeet zulk een gewichtig man? Neen, dat niet! Maar deze sprak de uitspraken van God. Die een profeet verwierp, verwierp God.

Wat dan te zeggen van hen, die systematisch niet willen horen naar de profetie. Vanwege de “duisterheid”, de “onverstaanbaarheid”? Vele gelovigen gevoelen wel, dat deze houding tegenover de Goddelijke profetie niet in orde is. De gewaagde vergeestelijkingen en de nevelachtige verklaringen van de profetie stuiten hen tegen de borst. Nog minder bevredigt het hen, dat in de bediening van het woord de profetie stelselmatig wordt verzwegen. Maar zelf missen ze de sleutel tot recht verstand van de profetie. En ze doen ook geen ernstige pogingen die sleutel te verkrijgen. Die “sleutel” is: een Schriftuurlijk inzicht omtrent de gemeente, omtrent Israël, omtrent de volken. Worden deze onderling verward, dan ontstaan de onmogelijkste “uitleggingen” van de profetie.

Het veronachtzamen van de profetie, om welke reden dan ook, heeft de schadelijkste gevolgen voor de gelovigen in Christus. De Bijbel blijft dan, wat de profetie betreft, een verzegeld boek. Is de uitdrukking dat het boek “De Openbaring” een “gesloten boek” is niet gangbaar onder zovelen die de naam van Christus dragen? Vreemd! De Schrift zegt van het laatste bijbelboek, dat het een “openbaring” is; maar mensen spreken van een “gesloten” boek.

De gevolgen van zulk een veronachtzaming van de profetie blijven dan ook niet uit. Men laat zich in deze wereld vol van lijden, strijd en moeite niet leiden door de zo lieflijke en betrouwba-

re stem van de profetie. Maar dan zijn dezulken de ellendigsten van alle mensen (vergelijk 1 Korinthiërs 15:19). Een tweede gevolg is, dat men al spoedig opgaat in de politieke, menselijke bespiegeling van deze wereld, wat weer met zich meebrengt een verachtering in het geestelijke leven, een afzakken tot het peil van deze wereld.

Er is ook een MISBRUIK van de profetie. Veronachtzaming van de profetie op zichzelf is zondig en schadelijk. Maar misbruik in de uitlegging van de profetie is nog erger.

Allereerst wijzen wij op het misbruik, dat niet allereerst en allermeeest de VERHOOGDE EN VERHEERLIJKTE Christus het middelpunt van de profetie is, maar een LIJDENDE EN VERNEDERDE Christus. Zeker, de profeten hebben ook over het lijden en de vernedering van Christus gesproken (Lukas 24:26; Handelingen 3:18; 1 Petrus 1:11; e.a.). Maar zelfs op de voornaamste plaatsen, die spreken over het lijden van Christus, zoals Psalm 22 en Jesaja 53, wordt daaraan direct verbonden en wijzen op de verhoging, macht en heerlijkheid van deze volmaakte Lijder. Over die verhoging hadden de profeten veel te zeggen. Het lijden was niet het einde, maar wél de heerlijkheid en de kracht en de macht. En op het einde te zien is het geheim van ware wereldbeschouwing. Uit het einde blijkt de waarde van het begin. De vertroosting door de profetie komt pas, wanneer men op het einde ziet. Dan wordt het lijden van deze tijd niet waard om vergeleken te worden met de toekomstige heerlijkheid.

De hogepriesterlijke arbeid van de Heer Jezus, zoals Hij die nu, verborgen in de hemel, voor de gelovigen verricht, is geen onderwerp van profetie, maar Zijn koninklijke macht, heerlijkheid en waardigheid. En dat niet in de hemel maar op deze aarde. Natuurlijk is die hogepriesterlijke arbeid van de Heer Jezus voor de gelovigen onmisbaar, kostbaar, noodzakelijk. Nooit moet dit door de gelovigen vergeten worden. Natuurlijk weten zij, leden van de gemeente van Christus, heel goed dat hun zegening niet aards maar hemels is. Maar, zoals gezegd, DIT ALLES LIGT BUITEN HET ONDERWERP VAN DE PROFETIE. Zij weten ook zeer goed, dat zij eenmaal met Christus zullen heersen in macht, kracht en heerlijkheid, en dat niet in de hemel maar op deze aarde.

Het was de grote, kapitale fout en tragische vergissing van Israël om aan het lijden van Christus voorbij te gaan. Daarvoor hadden zelfs in het begin de discipelen geen oog. Een Messias die leed, verdroeg, dulde, weende, zich verborg, paste niet in het kader van Israëls voorstelling. JEZUS WAS VOOR ZIJN VOLK te gering. Tot op heden ligt dit "deksel" altijd nog op Israëls aangezicht.

Het kruis staat in de Schrift altijd en overal in het midden. Maar men moet toch in het oog houden dat HET KRUIS GEEN EINDDOEL MAAR MIDDEL IS. Het kruis sluit een Heer der heerlijkheid in machtsuitoefening niet uit, maar het houdt dit juist in. Als Petrus geweest heeft op het lijden dat volgens de profeten over de Christus komen zou, laat hij onmiddellijk volgen dat als de Joden zich bekeerden, de tijden der verkwikking, der herstelling, zouden komen door Jezus Christus (Handelingen 3:18-20). En in de hemel wordt de Alleen-waardige gezien aan Wie al het oordeel over levenden en doden is gegeven, als een Lam dat geslacht werd. Israël zal Hem die zij doorstoken hebben, zien komen in majesteit, kracht en macht. Deze wereld zal het maar al te goed weten, dat de Heerser over de hele aarde dezelfde is als Jezus van Nazareth, die leed en aan een veracht kruis stierf. Welnu, die HEERLIJKHEID IS VOORAL HET ONDERWERP VAN DE PROFETIE.

Als Paulus in 1 Korinthiërs 2:2 zegt, dat hij zich voorgenomen had onder de Korinthiërs niets te weten dan Jezus Christus en Die gekruisigd, dan wil dat volstrekt niet zeggen, dat hij alleen over het kruis of de daad van de kruisiging heeft gesproken, maar wel dat hij steeds wees op Christus. Niet als een goede rabbi, een beroemd wetgeleerde, een ware wereldwijze, maar als de GEKRUISIGDE. Niemand heeft zoveel als Paulus geweest op de verheerlijkte Heer in de hemel en op de verschijning van deze Heer in majesteit, kracht en macht, en altijd in verbinding met het kruis.

Een niet minder ernstig misbruik van de profetie, dat voortvloeit uit een niet verstaan van de bijzondere positie van de Gemeente, bestaat hierin dat men in de profetie overal die Gemeente, de christelijke kerk, wil vinden. Dit misbruik is zeer algemeen en reeds zeer oud. Het is voorgestaan door de bekendste onderzoekers van de profetie, mannen van naam, zodat het vermetel zou kunnen schijnen aan hun opvattingen te tornen. Maar men kan nu eenmaal niet bij de profeten terecht om er de Gemeente te vinden, om de eenvoudige reden, dat die Ge-

meente gedurende de oudtestamentische bedeling een in God verborgen zaak, een mysterie was, verborgen voor alle gelovigen van die bedeling en voor alle profeten. Wij wijzen op Efeziërs 3:9, waar gezegd wordt dat de Gemeente verborgen was IN GOD, en niet in de Schriften. Zie voorts Romeinen 16:25-26; Efeziërs 3:5-6; Kolossenzen 1:26-27. In heel de Schrift is geen enkele grond te vinden voor de gedachte dat de Gemeente reeds zou zijn begonnen in het paradijs, of dat zij een voortzetting zou wezen van Israël. Zij was een heel nieuw iets, eerst gedurende de nieuwtestamentische bedeling geopenbaard.

Als men uitgaat van de onjuiste grondgedachte, dat de Gemeente overal in de geschriften der profeten wordt gevonden, dan komt men tot de vreemdste dingen en ongerijmdheden, zelfs tot Schriftverdraaiingen. De verschillende begrippen als: "Jakob", "Sion", "Juda", "Efraïm", "Israël", worden dan alle met de Gemeente vereenzelvigd. Tenminste als het gaat over de toekomstige heerlijkheid. Als het echter gaat over de vloeken, oordelen of bedreigingen, aangekondigd over: "Jakob", "Sion", "Efraïm", "Israël", dan laat men dit slaan op de Joden. De Gemeente, de christelijke Kerk, is dan op het éne ogenblik het "wormpje Jakob" en op een ander moment een Koninkrijk, waarvan de aardse koningen de voedstervaders zijn en de vorstinnen de zoogsters (Jesaja 41:14; 49:23).

Neen, de profeten van het Oude Testament spreken niet over de Gemeente, bedoelden niet de christelijke Kerk. Zij spraken over Israël, Juda, Efraïm, afzonderlijk of gezamenlijk. Over Jeruzalem en de volken. Wanneer zij bv. "Juda" noemden was dit ook het letterlijke Juda.

Voor de Gemeente geldt: "alles is het uwe" (1 Korinthiërs 3:21-22). Dit is: alles is tot nut en zegen voor de Gemeente, nu en tot in eeuwigheid. Dus ook de oudtestamentische profetie. Men kan deze wel in vele talen TOEPASSEN op de Gemeente, mits men maar niet gaat VERKLAREN dat de betreffende profetie BETREKKING HEEFT OP DE GEMEENTE. Want de oudtestamentische profetie heeft altijd betrekking op Israël en de volken. De vergeestelijkeners mogen beweren, dat er nu geen Israël meer bestaat en ook niet meer bestaan zal, dat de Gemeente in de plaats van Israël is gekomen, maar de profetie stelt keihard het tegenovergestelde vast. En niet de vergeestelijkeners hebben het laatste woord, maar God.

Wanneer men met het bovenstaande rekening houdt, dan is de profetie waarlijk een helder licht in de duisternis van deze wereld. Doet men dit niet, dan zal de vergeestelijkeningsmethode er wel snel voor zorgen dat de duisternis en de verwarring nog toeneemt.

Met deze vergeestelijkeningsmethode zijn de meest bespottelijke dingen uit de Schrift gehaald, of juist gezegd: in de Schrift gelegd. Eeuwenlang heeft zij de kansels ontsierd, tot een bespotting gemaakt. Nuchtere, in de Schriften onderwezen gelovigen zijn met weerzin vervuld tegenover zulke een profetie-verklaring.

-
- o Lees het geheel hier : <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/Profetie-vd-Heilige-Schrift.pdf>
 - o Zie verder de rubriek "Eschatologie en Profetie": <http://www.verhoevenmarc.be/#Profetie>

verhoevenmarc@skynet.be - www.verhoevenmarc.be - www.verhoevenmarc.be/NieuwsteArtikelen.htm